

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

90. An declinari possit jurisdictio Vicarii, & is quoq[ue] recusari tanquam suspectus, ubi ipse Episcopus recusatus est tanquam suspectus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

jurisdictionem sunt invalida. Azor. p. 2. l. 3. c. 6. q. 13. Engels ad tit. de offic. Vicar. num. 8. Pirh. ad eund. tit. n. 69. citans Sanch. de matrim. l. 3. d. 30. l. 6. & seq. Sbroz. l. 3. q. 17. n. 1. & 4. citans Selv. de benef. p. 2. q. 14. n. 6. Cuch. Inst. Jur. Can. de Vicar. Episc. n. 134. Patif. conf. 89. n. 6. vol. 4. & plurimos alios. Ratio est, quia unum idemque est tribunal Episcopi, & Vicarii illius, adeoque sicut per excommunicationem, suspensio, &c. Episcopi suspenditur jurisdictione Episcopi, ita etiam Vicarii illius, qui jurisdictionem dependenter ab Episcopo habet; & sic, ut inquit Bald. in c. licet. de off. delegat. n. 6. apud Sbroz. l. c. n. 2. excommunicatio (intellige Episcopi) inficit auditorium Episcopi & Vicarii.

3. Extenditur responsio, ita ut Vicarii jurisdictione suspendatur etiam quo ad negotia jam incepta. Pirh. l. c. Extenditur quoque ad Subvicarium seu substitutum Vicarii, ita ut excommunicato Vicario, & vel sic expensa ejus jurisdictione, suspensa quoque sit istius Subvicarii jurisdictione, etiam quod ad causas jam captas (intellige tamen sub distinctione paulo post subjungenda) & acta ab eo post excommunicationem Vicarii non valeant, dum iste Subvicarius ab ipso Vicario tantum acceperit jurisdictionem. Pirh. l. c. n. 70. Sbroz. l. 2. q. 18. n. 6. citans Pavin. de potest. capit. sed. vac. p. 2. q. 10. n. 20. juxta expressum textum c. Romana. de offic. Vicar. in 6. Extenditur quoque hoc ipsum Sbroz. l. c. n. 7. Pirh. num. 71. ad causas commissas Subvicario ante excommunicationem Vicarii. Quod ipsum tamen distinguunt apud eundem Sbroz. Hostiens. Archid. &c. ita ut non valeant gesta Subvicarii, si Vicarius fuerit excommunicatus re adhuc integra, seu causa per Subvicarium nondum capta, valeant verò re non amplius integra. Confirmarique hanc Hostiensis doctrinam posse ait Sbroz. l. c. ex eo, quod sicut Vicarius Episcopi non potest mortuo Episcopo causas eo vivente captas perficere, ut Rebuff. in pr. benef. tit. form. Vicar. Archiep. n. 162. Bald. in l. aliquando ff. de offic. Procons. n. 7. alique plures apud Sbroz. ita etiam Subvicarius non possit causas captas ante excommunicationem Vicarii perficere post illius excommunicationem. Quam distinctionem & paritatem in adducto simili tenere putat ipse Sbroz. à n. 9. in casu quo substitutus esset Vicarius Officiali seu Vicario, ita ut is tunc non posset causas captas ante excommunicationem Vicarii perficere post ejus excommunicationem: secus ubi substitutus non esset Vicarius sed delegatus ad speciales causas. Eandem Sbrozii doctrinam sequatur Pirh. l. c. n. 72. Ratio illorum est, quod extincta vel suspensa delegantis jurisdictione extinguitur quoque vel suspendatur jurisdictione delegati re adhuc integra, argumento c. licet. de offic. delegat; non autem, si negotium jam captum sit, argumento c. relatum. & c. gratum eod. tit. quia delegatus non eandem sed diversam jurisdictionem à jurisdictione delegantis habet, adeoque necessarium non est, quod ea subsistere possit causa jam capta & re non amplius integra, licet jurisdictione delegantis per mortem naturalem vel civilem sublata sit. Confirmatur quoque hæc differentia inter Vicarium Vicarii & delegatum Vicarii à Sbroz. l. cit. num. 12. ex eo, quod licet Episcopo suspecto possit quoque suspectus recusari ejus Vicarius, Vicarius tamen in causa sibi delegata ab Episcopo non possit recusari Episcopo recusato; quia ex eo, quod delegatus sit, non habet idem tribunal cum Episcopo, adeoque mirum non sit, si Subvicarius non potest cognoscere causas captas ante excommunicationem, sicut potest delegatus. Verum de his plura infra, ubi de expiratione Vicariatus. De cetero

fallit tota hæc extensio, sive Subvicarii jurisdictione non suspenditur per excommunicationem Vicarii sed valent gesta per illum, dum Subvicarius ille non esset creatus à Vicario ipso, sed ab alio v. g. Episcopo. Pirh. l. c. citans Gl. in cit. c. Romana. v. tantum & Franc. num. 3. Sbroz. cit. q. 18. n. 14. citans Felin. in c. insinuante. de off. deleg. n. 1.

4. Limitatur è contra principalis responsio (quod idem tamen applicandum extensioni secunda) ut solum procedat, quando Episcopus esset nominatim denunciatus vel notorius percussor Clerici, adeoque vitandus; secus si non esset nominatim excommunicatus, sed esset toleratus; talis enim retinet jurisdictionem post Concilium Constantiense, adeoque & ejus Vicarius. Pirh. cit. num. 69. Sbroz. cit. q. 17. num. 6.

Questio 90. Num declinari possit jurisdictione Vicarii, & is quoque recusari tanquam suspectus, ubi ipse Episcopus recusatus est tanquam suspectus?

1. **R**espondeo: In hoc non convenire AA. nam negativam tenent apud Sbroz. l. 3. q. 14. n. 1. cum Bald. in l. unic. c. si quacumque pradius potestate. n. 4. Dec. in c. 1. de Jud. Barbof. tr. de prestant. Cardinal. Legat. à lat. num. 12. & c. eod. quod, ut Bald. suspicio afficiat personam, & non jurisdictionem, ac ideo, licet tribunal Episcopi sit idem quod Vicarii, quia tamen diversæ sunt personæ, recusato Episcopo non erit recusatus ejus Vicarius. Et alibi dicitur, quod auditorium Episcopi non est idem quod Vicarii quod ad recusationem, ut Sbroz. l. c. num. 3. citato Archid. in c. non putamus. de consuetud. in 6. in fine. & sic inquit Staphil. de lit. grat. fol. 136. quem refert Papazon. ad rota decis. 1. alias. 47. tit. de off. Vicar. quod de stylo signaturæ non possint Vicarii recusari, sed dentur illis adjuncti. Affirmativam è contra tenent apud Sbroz. l. c. num. 4. Salicet. in c. l. unic. Jason l. aperitissimi. c. de judic. num. 9. Innoc. Imol. Abb. Felin. in c. insinuante. de off. deleg. Rebuff. in pr. benef. tit. form. Vicariar. Archid. num. 190. Bertach. de Episc. l. 4. p. 5. num. 69. Redoan. de reb. Eccles. non alien. c. 3. num. 2. Anton. Burg. in reper. c. ceterum de rescrip. num. 128. Tom. 2. qui etiam dicat, interponendam esse appellationem à non admisione recusationis. Et generaliter, quod ubi Superior est suspectus, sint quoque suspecti ejus Officiales, tenent apud Sbroz. l. c. num. 5. Brun. conf. 31. num. 9. Burlat. conf. 21. num. 19. Lancelot. de attent. p. 1. c. 6. num. 38. Menoch. in resp. causa sinariens. num. 90. & seq. Adducitur pro hac sententia textus c. insinuante. de off. delegat. ubi dicitur, quod Episcopus & ejus Vicarius recusantur suspecti ex familiaritate cujusdam Rectoris cum Episcopo, quem Judicem in causa impetraverat; quia, cum ille Rector esset per Episcopum admissus in suam familiarem post causam sibi commissam, erat per consequens familiaris Vicarii secundum intellectum Abbatis ibidem num. 3. & ideo recusato Episcopo ex causa dictæ familiaritatis fuit quoque recusatus Vicarius. Adduntur quoque textus c. vifis. 16. q. 3. in illis verbis: *humani moris est illum vereri, cujus judicio & voluntate nunc erigitur, nunc deprimatur*: quasi quod Vicarius debeat Episcopum suum timere, à quo fuit creatus, & ad libitum revocari potest. Gl. in Clem. fin. de Procurat. & in Clem. si principalis. de rescrip. v. per electionem, & ibi Card. n. 1. Abb. num. 9. & c. & sic trahi possit in Episcopi suspecti sententiam. Ut Ripa in c. 1. de judic. num. 44. Et huic sententiæ affirmativæ adhæret ipse Sbroz. sub num. 5. ubi etiam respon-

respondet ad textum *cit. l. unic.* quam pro præcipuo fundamento allegant aduersarii, nempe quòd Vicarius ordinarius in *cit. l. unic.* non habeat idem tribunal cum Episcopo, cum de iure civili appelletur à Vicario ad ordinarium suum superiorem. *l. à proconsulibus. c. de appellat. & ibi Bald.* (quamvis aliud sentiat *inc. dilecti. il. 3. de appell.*) secus ac est in Jure Canonico, secundum quod ex identitate tribunalis appellari nequit à Vicario ad Episcopum, adeoque hæc in parte male arguatur à Vicario citatæ *leg. unic.* ad Vicarium Episcopi. Vel melius, quòd *cit. l. unic.* loquatur de suspitione orta ex inhabilitate Judicis in poenam illius delicti; non autem de suspitione orta in his, quæ pertinent ad officium Episcopi, adeoque mirum non sit, si in casu *cit. legis unic.* Vicarius non reddatur suspectus, quia Ordinarius incidit in poenam dictæ legis ob suum delictum, ob quod Imperator committit Vicario universè negotia civilia & criminalia, ita ut tunc Vicarius videatur ad illa à Principe constitutus. Aliter verò sit, ubi Episcopus redditur suspectus non propter inhabilitatem personæ, sed ob causam aliquam aliam, quæ solet reddere Judicem suspectum.

2. Extendit quoque Sbroz. *num. 7.* hanc sententiam, ut procedat non solum, quando causa Episcopo & ejus Vicario in simul delegatur, sed etiam quando Vicarius procedit tanquam Vicarius, citat pro hoc Abbat. in *cit. c. insinuante*, ubi dicit, fortiozem esse recusationem in Vicario non delegato, quia Vicarius præsumitur magis affectus & obediens Episcopo in jurisdictione Episcopali sibi per Episcopum commissa, quam in jurisdictione delegata utriusque eorum per Superiorem. Limitat è contra *num. 9.* ut non procedat, si causa esset commissa Vicario per Episcopum non cauquam Vicario, sed tanquam delegato; eò quòd tunc Vicarius tanquam delegatus non habeat idem tribunal cum Episcopo; ubi autem diversum est utriusque tribunal, mirum non sit, quòd Vicarius recusari nequeat suspectus, quamvis recusatus fuerit Episcopus. citat pro hoc Cardin. in *Clem. 2. de rescript. q. 2. Felin. in cit. c. insinuante. num. 1.* Eandemque limitationem locum habere in Vicario Capituli sede vacante, dum is in causa sibi delegata non facit idem consistorium cum Capitulo, ait Sbroz. *q. 10. num. 14.* Limitat secundò *num. 11.* ut non procedat in Vicario Episcopi electo vel confirmato per Papam, vel alium Superiorem, ita ut is recusato Episcopo non sit recusatus, pro quo citat Felin. in *c. insinuante. n. 1. in fine.* Bertach. de *Episc. l. 4. p. 6. tit. de Vicar. Episc. Barbat. tr. de Cardin. Legat. à lat. q. 3. num. 12. &c.* nisi fortè eadem causa suspitionis esset in utroque; tunc enim recusatio Episcopi includeret recusationem Vicarii. Sbroz. *num. 12.* citatis Bertach. & Barbat. *ubi ante.* Limitat tertio *num. 15.* ut non procedat de stylo signaturæ secundum dicta supra ex Staphilo.

Questio 91. Num vice versa recusato Vicario Episcopi suspecto recusari quoque possit Episcopus?

Respondeo neque in hoc convenire AA. nam affirmativam tenent apud Sbroz. *l. 3. q. 15.* Salicet. in *cit. l. unic. c. si quacumque præditi potest.* Decius in *c. 1. de off. delegat. num. 17. de Vicar. ordinari. & de Vicar. Episc. Rebuff. in pr. benef. tit. de Vicar. Archiep. n. 219. Cuch. Instit. Jur. Can. eod. tit. num. 152. &c.* Rationem dant, quia Vicarius habet idem tribunal. Firmantque à simili, quo recusato Assessore, Judicem quoque recusari posse dixit Abb. in *cit. c. 1. de off. de-*

leg. num. 14. Quem sequitur Decius *ibid. num. 17.* E contra sententiam negativam apud eundem Sbroz. *l. cit. num. 3.* tenent Bald. in *cit. l. unic. in fine.* Jason in *l. aperitissimi. num. 9. c. de Judic. Franc. inc. si contra. de off. deleg. in 6. col. 2.* Bertach. *ubi ante n. 11.* & alii, quibus adhærere videtur ipse Sbroz. *dum num. 4.* ait, non valere argumentum aduersariorum ab Assessore Judicis ad Vicarium Episcopi; cum Assessor ob Judicis imperitiam communiter assumatur, ut Abb. in *c. 1. de off. Assessor. num. 14.* & ideo verisimile sit, quòd Judex imperitus sit suspectus, ne sequatur Assessoris suspecti opinionem, qualis suspicio cadere non possit in Episcopo; cum coram eo probanda sit causa suspitionis Vicarii. Sed quid si etiam constet de imperitia Episcopi, & dum multi eorum ob hanc imperitiam coguntur assumere Vicarios, an non tunc saltem militabit eadem ratio, quæ in Assessore? De cetero rectè limitatur hæc sententia secunda à Sbroz. *num. 5.* ut procedat, nisi Vicarius intelligatur suspectus ex causa concernente pariter Episcopum. v. g. quia oriundus esset de terra aduersarii. citatur pro hoc Gemin. in *c. si contra. n. 10. Oldr. conf. 268. &c.*

Questio 92. An & coram quo causa recusationis probanda?

1. Respondeo probandam esse, & quidem coram Episcopo. Sbroz. *l. 3. q. 16. num. 1.* citans Hofst. in *c. legitima de appellat. in 6. Gemin. inc. non putamus. de consuetud. in 6. num. 7.* Redoan. de reb. Eccles. non alien. *q. 22. c. 3. num. 27. & 30.* Auchar. Archid. Franc. in *c. si contra. de off. deleg. in 6.* cujus textus sic sonat; cum autem ipse delegatus Episcopi recusatur, recusationis causa coram Episcopo est probanda; idem est, si Officialis recusetur ejusdem (intellige Episcopi) licet ad ipsum (intellige Episcopum) nequeat appellari. Ratio hujus est, quòd recusatio Vicarii concernat ejus personam, & ejus personæ cohareat, nec quòd ad illam faciat idem tribunal cum Episcopo, adeoque non prohibetur cognoscere causam recusationis sui Vicarii, sicut prohibetur cognoscere causam appellationis.

2. Extenditur responsio ad recusationem delegati ab Episcopo vel illius Auditoris, ita ut tunc quoque causa recusationis debeat probari coram Episcopo delegante vel Auditorem deputante. Sbroz. *l. cit. num. 2.* juxta expressum textum *cit. c. si contra.* nisi fortè delegatus Episcopi allegaretur suspectus ex causa concernente quoque Episcopum; tunc enim Episcopus non cognosceret de causa recusationis. Sbroz. *num. 3.* citatis Gemin. in *c. si contra. num. 10.* Franc. col. 2. Oldr. *conf. 268.* Probendam verò causam recusationis delegati ab Episcopo, sive is præsens sit sive absens, astitit Sbroz. *n. 4.* ex Archid. in *c. si contra. vers. cum autem.* ubi is dicit, causam recusationis esse proponendam coram delegato recusato, & significandum, quòd vult ire ad Episcopum, & quòd tunc recusatus procedere non potest, aliàs datur appellatio. Quòd si tamen Episcopus non tantum esset prope, seu non multum absens, sed ageret in remotis, & delegatus ejus vel Auditor allegatur & recusatur suspectus, de causa suspitionis cognosceret Vicarius Episcopi (intellige generalis) Sbroz. *num. 4.* citans Jo. And. in *c. si contra. & ibidem Auchar. num. 4.* Gemin. *num. 7. &c.*

3. Limitatur responsio primò, ut non procedat de consuetudine, secundum quam Episcopus committere solet causas recusationis alicui confidenti. Sbroz. *n. 8.* citans Jo. And. in *c. si contra. & ibidem Gemin. num. 8.*